

Publicerad 2007-05-28 23:59 av M. Novkovic

det blåser visst igen, upp till kamp du tappra träd!

jag sitter här på min sten och funderar
ser rakt ut över det öppna landskapet framför mig
långt bort men very close to home som man säger
ser jag en ensam björk bändas och böjas under vinden
hur dess spräckliga sommarskinn sakta spricker
och då tror jag
om än för en sekund blott
att de svarta fläckarna runnit ut from within
en outtalad ilska mot att vinden alltid bestämmer hur björken
bändas och böjas
men för björken gäller det
såklart
att vara foglig för vindens vilja
eller knäckas
men det vore ju inget solen inte sett förr
ännu en brusten stam
ett brutet liv till
- det ser ut att blåsa till storm där bort från kusten
jag drar mig hem från min sten
och undrar hur björken
den ensamma där mitt på fältet
klarar sig genom kvällen
låt oss hoppas
på ett vunnet slag

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren M. Novkovic med Poeter.se id #10540 innehar upphovsrätten